

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
בני ברק

876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

הילולת בעל התניא

ביום שישי הבא, כ"ד בטבת, יצוין יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, שנסתלק בשנת תקע"ג (1812). זה יום זכאי להתחבר לאורו הגדול, על-ידי לימוד פרק משניות המתחיל באחת מאותיות שמו, לימוד לפחות סעיף בשולחן ערוך שלו, פרק בספר התניא, ונתינת צדקה למוסדות העוסקים בהנחלת תורתו.

המונים יעלו לציון

בקריית רבנו הגדול בהאדיטש נערכים לקבלת המונים שיבואו לפקוד את ציונו של אדמו"ר הזקן ביום ההילולא שלו. במקום בונים עכשיו גשרון מושקע ומיוחד שיאפשר עליית כוהנים לציון, בהשקעה גדולה מאוד (אך עדיין לא יושלם לקראת יום ההילולא). אפשר לשלוח שמות לתפילה, ללא עלות, בהודעת ווטסאפ למספר +972-54-7449770.

מצטרפים ללימוד 'רב יומי'

בכ"ד בטבת, יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, מתחיל המחזור השלישי בלימוד 'רב יומי'. זו תכנית יומית של שיעורים קצרים ב'שולחן ערוך הרב', המקיפה שש שנים. 'אגוד הצאצאים' הכין לוח 'רב יומי' החדש, הכולל את שיעורי השנה הראשונה במחזור החדש. להשיג בדוא"ל office@baalhatanya.org.il

כל עלוני חב"ד
אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:20	16:41	16:28	16:43	16:45	16:38
17:38	17:39	17:37	17:41	17:44	17:41

שבת ישראל
קרם והזמנים

להזמנת טבע יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

קרבנם לא היה לשווא

לאורך כל המלחמה שמענו מהלוחמים שתי מילים, שחזרו שוב ושוב: "עד הסוף!". חובה לסיים את המלחמה בהכרעה מוחלטת של אויבינו ובשחרור כל חטופינו

עד הכניעה. הלוחמים לא יצאו לעוד 'סבב' (צילום: דו"צ)

שבוע נפתח בבשורה קשה וכואבת על נפילת ארבעה מחיילינו ברצועת עזה. עוד הודעות 'הותר לפרסום', הקורעות את הלב. עוד חיים צעירים שנדעו. עוד משפחות שהאובדן הכבד ילווה אותן לנצח. לדאבון הלב, במלחמה יש קרבנות יקרים, שבמסירת נפשם נלחמים למען שלומנו וביטחוננו.

בשעות קשות כאלה כולנו צריכים לעודד ולחזק את המשפחות השכולות, ובעיקר להעריך את פועלם של בניהן, שנלחמו כאריות למען העם כולו. אנחנו שומעים ממשפחות רבות את המשפט ששום דבר לא יחזיר את יקיריהן שנפלו, אבל הן מוצאות מעט נחמה בעובדה שבניהן נלחמו כדי שנוכל לחיות בשלווה בארצנו.

בשעות קשות כאלה כולנו צריכים לעודד ולחזק את המשפחות השכולות, ובעיקר להעריך את פועלם של בניהן, שנלחמו כאריות למען העם כולו. אנחנו שומעים ממשפחות רבות את המשפט ששום דבר לא יחזיר את יקיריהן שנפלו, אבל הן מוצאות מעט נחמה בעובדה שבניהן נלחמו כדי שנוכל לחיות בשלווה בארצנו.

ציניות פוליטית

בלתי-נפתס איך בשעה כואבת כזאת מעיזים פוליטיקאים ועיתונאים מסוימים להשמיע אמירות שכביכול החיילים היקרים שלנו נפלו לשווא, במלחמה מיותרת וכדומה. קודם כול אלה אמירות מופרכות ונטולות כל היגיון, אבל גם אילו הייתה בהן מידה של צדק – האם ראוי לומר אותן עוד בטרם נערכו ההלוויות?! האם מייששו מכל משמיעי האמירות האלה חשב, ולו לרגע, מה הן עושות למשפחות השבורות והאבלות?!

זו הציניות הפוליטית במלוא התגלמותה, שאין בה שום התחשבות ברגשות המשפחות ובכמיהת העם להתלכדות סביבן. כל מה שמניע אותה הוא הניסיון לצבור אהדה בקהל ביתי מסוים.

וכאמור, מעבר לחוסר הרגישות הנוראה, אלה אמירות חסרות כל היגיון. וכי המלחמה הזאת מיותרת? האם יצאנו אליה סתם כך, מפני ששוחרי מלחמות אנו? ומה לדעת החכמים האלה היינו אמורים לעשות אחרי טבח מחריד כל-כך ביישובי העוטף וכל הזוועות שנעשו שם, וחטיפת מאות מאזרחינו? וכי יש אדם בר-דעת

למרבה הצער, אנחנו מכירים היטב את המנגנון שבאמצעותו מנסים לרפות את ידינו ולהשתמש בכאב הנופלים כדי להימנע מעשיית הדברים הנכונים עד הסוף. כך הובילו אותנו ליציאה המחפירה מלבנון, שהביאה עלינו את תשתית הטרור האדירה של החזבאללה, שהייתה עלולה להמיט אסון מחריד על כל צפון הארץ. כך גרמו לנסיגה מחבל עזה, שאת מחירה שילמנו בדמים יקרים.

לנצל את הניסים

הקב"ה מחולל בעבורנו ניסים כבירים, ועלינו לעשות את המעט שנדרש מאיתנו כדי ליצור כאן מציאות חדשה, שתבטיח את ביטחון העם למשך דורות. בשבוע הבא ייכנס בע"ה נשיא חדש לבית הלבן, וכולנו מקווים שעכשיו נוכל באמת לסיים את המלחמה בהכרעה מוחלטת של אויבינו ובשחרור כל חטופינו.

ה'משה' שבנפש מאיר את העולם

פרשת שמות נפתחת בתיאור העבודות של בני ישראל במצרים, אבל עיקרה עוסק בגאולה דווקא, שהחלה עם לידתו של משה רבנו. התורה מספרת: "וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת פֶּת לְוִי". כל מילה בתורה מדויקת, וגם הכינוי 'איש מבית לוי', במקום לציין את שמם של עמרם ויוכבד, מעיד על כוונה פנימית.

עניינו של שבט לוי היה, כפי שמשקף בברכת משה בסוף התורה (דברים לג): "וְיִרְוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְעַקֵּב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל". חייהם של בני שבט לוי היו מוקדשים ללימוד התורה. הם הוקדשו לעבודת הבורא לא רק בבית המקדש אלא גם בהיותם במצרים, בגלות ובשעבוד. גם שם עסקו בני השבט בתורה ופרעה אף פטר אותם מחובת השעבוד.

הודאה שלמעלה מטומאה

כשם ששבט לוי היה בעל מעמד מיוחד בעם

ישראל, כך בכל יהודי ויהודי יש 'שבט לוי' פנימי. זו הדרגה הגבוהה ביותר בנשמה, החלק הרוחני שנותר טהור תמיד, שעליו שום גלות אינה יכולה להתגבר.

זה בא לידי ביטוי בתפילת 'מודה אני' בבוקר. אמירה זו מעידה על הודאה והתבטלות של הנשמה לקב"ה. אומרים את תפילת 'מודה אני' בעוד הידיים טמאות, לפני נטילת הידיים, משום שכאשר הנשמה מאירה בעוצמה כזאת – שום דבר אינו יכול לה.

הליכה בנשמה

אך לא די שהנשמה שלמה, אלא מוטלת חובה להכפיף את כל כוחות הנפש של האדם לקדושה, וזה מהלך שכרוך ביגיעה עצומה ובמלחמה עם יצר הרע. על כך נאמר "איש מבית לוי" – 'איש' ולא 'אדם', מפני ש'איש' רומז למלחמה, ככתוב "ה' איש מלחמה".

ועדיין לא די ברתימת כל כוחות הנפש לנשמה, אם האדם מזניח את הגוף הגשמי. זאת התורה מבהירה במילים "ויקח את בת לוי". 'בת לוי' הוא כינוי לגוף של היהודי. עליו 'לקחת' גם את

הגוף. כאשר נהיה "יולך איש מבית לוי" לקחת את 'בת לוי' – אוראז נוצרת 'הליכה' רוחנית. קודם ירידת הנשמה לעולם היא בבחינת 'עמידה', ואין לה יכולת להתעלות מעבר למדריגתה. אך לאחר שהיא יורדת לעולם, היא מקבלת יכולת 'הליכה', עלייה גדולה ביותר, כפי שעמרם ויוכבד זכו למשה רבנו, מושיעם של ישראל.

בית מואר

והתורה מספרת: "וַתֵּאֲרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הָאִישׁ, וְרָשִׁי מְסִבִּיר: "שנתמלא הבית כולו אורה". 'בית' הכוונה לעולם כולו, שמצד עצמו 'מתנהג באפילה', והנה בא יהודי ותפקידו להאיר את העולם, "התחיל להאיר". זה היה עניינו של משה – מייד כשנולד נעשה העולם מואר וההעלם של הטבע מתבטל.

וכך, על-ידי העבודה והיגיעה שהנשמה מאירה בגוף הגשמי של היהודי, 'נולדת' בכל אחד ואחד מישראל בחינת משה שבו, עד שגופו הגשמי וסביבתו בעולם מאירים – 'כולו אורה'; שהטבע עצמו מאיר באור הקדושה.

(תורת מנחם, כרך לב, עמ' 361; כרך ח, עמ' 226)

אמרת השבוע

הזדמנות לקיים

אחרי 'עליית החסידים' בשנת תקל"ז עסק אדמו"ר הזקן באיסוף כספים להחזקת העולים לארץ הקודש. בשלב מסוים פרצה מחלוקת עם כמה מראשי העולים על חלוקת הכספים.

פעם אחת באו אל הרבי שליחי הצדקה מארץ הקודש, וניהלו עימו דין ודברים בנושא, ובתוך כך הטיחו בו דברים שהיה בהם משום ביזיון. הרבי שמע את כל הדיבורים הקשים ולא הגיב.

אחר-כך שאלוהו מקורביו: "מדוע תלמיד-חכם שכמותו, שעל-פי ההלכה אין כבודו מחול, מוחל על כבודו?".

השיב להם רבי שניאורזלמן: "ערב ובוקר וצוהריים אנו מתפללים 'ונפשי כעפר לכול תהיה'. עכשיו שבא הדבר לדי – לא אקיימנו?".

ירידת ישראל למצרים

מן המעיין

ממעשיהם הרעים.

(חפץ חיים)

השם העברי

"ויוסף היה במצרים" (שמות אה). אף-על-פי שפרעה נתן לו שם מצרי, 'צפנת פענח', החזיק יוסף בשמו העברי. גם במצרים היה יוסף.

(רבי לוייזחק מברדיצ'ב)

קימה אכזרית

"ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף" (שמות אה). חדש – שנתחדשו גזירותיו. ומהו 'ויקם'? שקם על ישראל כאויב, מלשון "לאור יקום רוצח", "כי יקום איש על רעהו ורצחו נפש", "כי קמו בי עדי שקר".

(חזקוני)

המזימות לא יצלחו

אילו היה פרעה יודע את דברי ימי של יוסף היה למד שכל האמצעים שהשתמשו בהם כדי להרע לו – בין האחים ובין פוטיפר – כולם נהפכו לטובה, ועלידם עלה יוסף לגדולה. אילו היה פרעה יודע זאת, היה ירא לשעבדם ולענותם, שלא יביא בכך לידי גאולתם.

(אמרי אש)

עוצמת האחדות

"ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו" (שמות אט). כשבני ישראל מאוחדים כעם אחד אזי – 'רב ועצום'; הם חזקים ועצומים ואין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם.

(רבי ישראל מרוז'ין)

שני שמות

"ואלה שמות בני ישראל" (שמות אא). לכל אדם מישראל שני שמות – שמו העצמי והשם שקונה לעצמו על-ידי מעשיו.

(רבי אהרן נתן דוד מלנמשה)

שמות לכוכבים

שקולים הם ישראל כצבא השמיים. נאמר כאן 'שמות' ונאמר בכוכבים 'שמות', שנאמר "מונה מספר לכוכבים, לכולם שמות יקרא". אף הקב"ה, כשירדו ישראל למצרים, מנה את מספרם כמה היו.

(מדרש רבה)

מספר ושם

מספר משקף את הצד השווה של הדברים הנמנים, ואילו קריאת שם מבטאת את המיוחד והשונה שבכל פרט, שלכן הוא נקרא בשם מיוחד זה. בכל יהודי נמצאות שתי הבחינות האלה: 'מספר' ו'קריאת שם'. 'מספר' רומז לנקודת היהדות, השווה אצל כל אחד ואחד מישראל. ו'קריאת שם' רומזת לסגולתו ויתרונו המיוחד של כל יהודי.

(הרבי מליובאוויטש)

הערובה לשמירה

"את יעקב איש וביתו" (שמות אא). התורה מדגישה כי רק מפני שיעקב אבינו הלך איתם הסכימו השבטים לרדת למצרים, מקום הטומאה והתועבה. רק נוכחותו של יעקב עימם שימשה להם ערובה כי לא יתערבו בגויים ולא ילמדו

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"ח טבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרק' ליום	הל מלה ולה פרק י"ב	פרק י"ט	פרק ט"ז	פרק י"ח	פרק י"ט	פרק כ"ב	הל טען ונטען פרק א"ג
פרק א' ליום	הל מטמאי משכב ומושב פרק א	פרק ב	פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03 3062770

כל יהודי ייגאל

בִּיד חֲזָקָה. חז"ל אומרים שבמצרים, הרשעים – שלא רצו לצאת – לא זכו להיגאל, אלא מתו בשלושת ימי האפילה (כפי שהובא ברש"י שמות יג, יח: "אחד מחמישה יצאו וארבעה חלקים מתו בשלושת ימי האפילה"). אבל על הגאולה העתידה נאמר שלא יישאר אפילו יהודי אחד בגלות, וגם מי שלא ירצה להיגאל – ייגאל על כורחו, כנאמר (יחזקאל כ, ג): "חִי אֲנִי נָא, ה' אֱלֹקִים אִם לֹא בִּיד חֲזָקָה... אֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם".

מדוע יש הבדל כזה בין הגאולה ממצרים לגאולה העתידה? מסביר הרבי מליובאוויטש (ראו לקוטי שיחות כרך יא, עמ' 1 ואילך) שהתשובה נעוצה בשוני שחל במעמדם של בני ישראל. בגאולה מצרים היו בני ישראל בבחינת 'בנים', כפי שהקב"ה מצווה את משה רבנו לומר לפרעה (שמות ו, כב): "בְּנֵי בְכֹרֵי יִשְׂרָאֵל". קשר של בן לאביו הוא עמוק ביותר, אך אם האדם מתעקש, בכוחו לגבור על הקשר הפנימי עם אביו ולהינתק ממנו.

ואולם לאחר יציאת מצרים התעצם הקשר בין עם ישראל לקב"ה לקשר של בחירה. במעמד הר סיני הקב"ה בחר בעם ישראל ("אתה בחרתנו מכל העמים") ובני ישראל בחרו בו (כפי שעולה מבחירתם לקבל את התורה, בבחינת 'נעשה ונשמע'). דבר שנעשה מתוך בחירה חופשית הוא העמוק ביותר. לכן אפילו יהודי אחד לא יישאר בגלות, שכן גם היהודי הטוען שאין רצונו להיגאל, בעצם נפשו משתוקק לגאולה וחפץ גם הוא לחזור אל אביו שבשמיים.

טעימה מהרמב"ם

הרב חיים הר

מבצע? זהירות, אבק ריבית!

"אמר לו: 'אם מעבשך תתן לי תדמים, הרי הן שְׁלֵף בְּמִאָה; ואם עד זמן פְּלוּנִי, הרי הם שְׁלֵף בְּמִאָה וְעֶשְׂרִים' – הרי זה אֶבֶק רִבִּית" (הלכות מלווה ולווה ח, א)

לא אחת מציעים לנו מבצע המודיע שתמורת תשלום מיידי נקבל מחיר נמוך, ואם נשלם במועד מאוחר, נידרש למחיר גבוה יותר. האם יש כאן 'אבק ריבית'?

כדי לענות על השאלה יש לאמוד את השווי המקורי של המוצר:

אם המחיר האמיתי הוא הנמוך, ברור שמדובר ב'אבק ריבית', כי המוכר נוטל תוספת תשלום בעבור זמן ההמתנה לכסף, בדומה לריבית שהמלווה דורש על המתנת הזמן. אך אם התעריף האמיתי הוא הגבוה, חלוקת הדעות: ה'מחנה אפרים' התיר, שהרי אין זו

תוספת ריבית על ההמתנה, אלא הנחה והוזלה על הקדמת התשלום. המוכר ביוזמתו הוריד מהמחיר המקורי על תשלום מיידי (הל' ריבית ס"א).

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מִבִּיּוֹם?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדחת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

ניסית הכל, ולא קיבלת משכנתא?
יש דרך אחת שעובדת!

עם 41 ניסיון בבנק דיסקונט יוסף מנחם ישיג עבורך הלוואה בתנאים מותאמים לך – ישירות מהבנק.

לשיחת ייעוץ ובדיקה מקיפה - חייגו עכשיו:
074-780-2868
www.a-menachem.co.il

יוסף מנחם משכנתאות
דובר 'בנקאות' שוטפת

א.י. כיסויים מתכירה תעשייתית

מומחים לברזנטים - הפיתרון המושלם

הנחה של 10% למתקשר דרך שיחת השבוע

סגירת מרפסות ופרגולות גם יפה וגם מונע כניסת יונים, אבק וכו'

זרועות סוככי רשתות הצללה למוסדות ולפרטים כולל התקנה

ייעוץ ראשוני חינם
צרו קשר ואנו נספק לכם פתרונות יצירתיים
איתן 050-7648361

מחפש יום / שותף להריץ פטנט שרשמנו באר"ב ובארץ מדובר בכיסוי בריכה מיוחד מציל חיים לפרטים מיטל 0507648361

הראש עלה בגורל

יום אחד נודע למלך כי בנו חלה מאוד וכי הרופאים לא מצאו תרופה למחלתו. פרסם המלך כרוז לכל תושבי הממלכה, וביקש כי מי שיודע על רפואה למחלת בנו שיבוא לארמון המלך.

יום אחד בא אדם ואמר כי יש סגולה בדוקה לרפא את החולה, וזאת עליידי שייקחו יהלום יקר ונדיר מאוד, יטחנו אותו לאבקה ויערבבו את האבקה ביין, ויזלפו ממנה לפיו של החולה.

המלך הורה מייד לחפש באוצרות המלוכה את האבן הנדירה, ולבסוף נמצא שהיהלום הנדיר קבוע במרכז הכתר המפואר של המלך. בתחילה שמחו החכמים, אבל אז אמר אחד מהם כי בנטילת היהלום הנדיר מהכתר ייפגע כל יופיו והדרו.

כששמע זאת המלך הורה מייד לקחת את היהלום ולהכין את השיקוי. ואולם אז נודע כי מצבו של החולה הורע, ואין הוא יכול לקבל דבר לפיו.

אך המלך דחק בשריו להזדרז ולטחון את היהלום ולהכין את התרופה. "כדאי לי להשחית את היהלום כולו למען הספק שאולי טיפה אחת תיכנס לפיו של בני ותצילו!", אמר.

והוסיף המלך: "אם בני ימות חלילה, למה לי הכתר? ואם אכן יתרפא, זו תהיה תפארתו שבנייחיד, שסיכן את נפשו כדי לקיים את הוראתי, נרפא".

סיים רבי שניאור-זלמן את המשל, ורבי פינחס הגיב ואמר: "צדקת בדבריך, וזה לימוד זכות על שיטתו של רבך. אשרי הרב שיש לו תלמידים כאלה!".

כששמע המגיד את סיפורו של רבי שניאור-זלמן חייך ואמר: "הצלת אותי! בעת שנתי ראיתי שיש עלי ועל תורת הבעש"ט קטרוג גדול, ופתאום ראיתי אותך עומד ומלמד זכות, ודבריך התקבלו לפני בית דין של מעלה. זיכית בדין אותי ואת תורתך, וגם את תורתו של מורנו הבעש"ט".

כעת, כשנזכר בסיפור הזה, הבין רבי שניאור-זלמן מדוע דווקא בגורלו עלתה הזכות הגדולה מכולן, לטהר את ראשו של רבו הגדול.

(על-פי 'ספר התולדות אדמו"ר הזקן')

לשלושה להיכנס אליו.

"שניאור-זלמן, מה התרחש בשעה שישנתי?", שאל המגיד. פניו של רבי שניאור-זלמן החווירו. הוא ראה במוחו את רוח קודשו המופלאה של רבו.

סיפר רבי שניאור-זלמן לרבו כי קודם לכן ראה את רבי פינחס מקוריץ, מתלמידי הבעש"ט, שלא הסכים לשיטתו של המגיד בהפצת החסידות. הוא סבר כי צריך לנהוג בה זהירות יתרה ולא לגלותה לכול. באותו יום ראה רבי פינחס שני דפים מתגוללים בחצר. הוא הרים אותם וראה שכתובים בהם דברי חסידות עמוקים. "זה ביזיון לתורת החסידות!", חשב רבי פינחס.

הסרת הקטרוג ושכרה. ציון אדמו"ר הזקן בעל התניא בהאדיטש, אוקראינה

רבי שניאור-זלמן עצמו נבהל מזכייתו. "נרעדתי אז מגודל הזכות ונפחדתי מאימת הדין, והרגשתי חלישות הדעת ביראה ופחד מחבריי הגדולים ממני בשנים ובשימוש את מורי ורבי"

"כשראיתי את קפידתו של רבי פינחס", סיפר רבי שניאור-זלמן לרבו, "פניתי אליו ואמרתי לו משל".

משל למלך אדיר שהיה לו בן יחיד ומיוחד, והמלך שלח אותו לאיים רחוקים ללמוד את טבעי הצמחים השונים ולצוד בעלי-חיים במקומות מסוכנים.

רק ארבעה יחידים סגולה הקיפו את מיטתו של רבי דובער, המגיד ממזריטש, בשעותיו האחרונות בעולם הזה. זה היה מעמד מצמרר ונורא.

יום קודם לכן ביקש המגיד להיפרד מהנוכחים בדברים אישיים. "אל תסגף את גופך", אמר לבנו ר' אברהם 'המלאך', "כי כשנוצר נקב קטן בגוף – נפער חור גדול בנשמה, ונשמתיך היא מיוחדת ויוצאת מגדר הרגיל". לרבי זושא מאניפולי ולרבי יהודה-לייב הכוהן הבטיח כי יהיו עימו במחיצתו בגן העדן.

ואז פנה אל רבי שניאור-זלמן מלאדי. "זלמינא, זלמינא! אתה תישאר לבדך", אמר לו, "אבל אני אחלץ אותך מכל הצרות, כי אליך אתגעגע באמת". למחרת, ביום י"ט בכסלו תקל"ג (1772), הסתלק המגיד ממזריטש. לפני פטירתו אחז בידו של תלמידו רבי שניאור-זלמן, ושוב אמר מילים שכוונתן לא הובנה באותו זמן: "היום הוא יום ההילולא שלנו".

לימים הובנו הדברים. רבי שניאור-זלמן סבל רדיפות קשות ואף נאסר בשני מאסרים על הפצת תורת החסידות. יום הסתלקות רבו היה גם יום שחרורו. לזאת כיוון רבו באומרו "יום ההילולא שלנו", יום השמחה שלנו.

לקראת עשיית ה'טהרה' הפילו תלמידי המגיד גורל ביניהם. להפתעת כולם, דווקא התלמיד הצעיר, רבי שניאור-זלמן, זכה בזכות הגדולה ביותר, לטהר את ראשו הקדוש של המגיד.

התלמידים קינאו בחברם הצעיר. רבי שניאור-זלמן עצמו נבהל מזכייתו זו. "נרעדתי אז מגודל הזכות ונפחדתי מאימת הדין והקטרוג חס ושלוש", סיפר לימים לנכדו, ה'צמח צדק'.

"והרגשתי חלישות הדעת ביראה ופחד מחבריי הגדולים ממני בשנים ובשימוש את מורי ורבי".

ואז נזכר רבי שניאור-זלמן באירוע שקרה עם רבו, וזה הניח את דעתו.

יום אחד ישבו יחדיו שלושה מתלמידי המגיד – רבי יהודה-לייב הכוהן, רבי זושא מאניפולי ורבי שניאור-זלמן מלאדי – ושוחחו בדברי תורה. לפתע נפתחה דלת חדרו של המגיד והוא רמז

בדקת פרשת

עברת את גיל 60 ורוצים להתחיל לקבל קצבה?
גפן בסד בשיתוף מגדל מעניקה לכם ייעוץ
תכנון פנסיוני ללא עלות בשווי אלפי שקלים,
שיעזור לכם לפרוש בראש שקט.

לא פורשים
לפני שבדקים!
077-4447770

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

קפה של שבת בבוקר
בנועם...

אין כמו להתפנק בשבת בבוקר עם קפה
רוותח לצד העוגה של שבת. התחדשו עם
נועם 2 ותיהנו משפע של מים חמים וקרים,
בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות:

077-2304757

מבית אפיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב שניאור זלמן קורץ
מנהל בית חב"ד במיתר-כרמית

מה עדיף, להוליד ילדים רבים או לתת לכל ילד את המשאבים הדרושים ואת תשומת הלב הראויה?

חיים חדשים ולהמשיך את שרשרת הזהב של עמנו.

נוסף על כך, כל אחד חולם שיהיה לו ילד מוצלח בכל התחומים - חכם, מבריק, רגיש, אדיב, תלמיד-חכם, מוזיקאי, רופא, וכדומה. יש רק בעיה קטנה - את כל המעלות הללו קשה למצוא באדם אחד. כשיש לנו הרבה ילדים נצליח להגשים לפחות מקצת החלומות שלנו.

גם הילדים יוצאים נשכרים מהמשפחה הגדולה. מגיל רך הם לומדים לעזור ולהיות שותפים בחיי הבית, וכל אחד ואחת מהילדים מקבל מהמשפחה כולה ותורם לה.

ודאי שההורים נדרשים להיות קשובים לכל ילד ולצרכיו הייחודיים, וזה נכון באותה מידה למשפחה בת ילד אחד או עשרה ילדים. זו אחריות וזכות יחד.

כששואלים את אשתי ואותי כמה ילדים יש לנו, אנו עונים עשרה בלי עין הרע, וכשהשואלים תמהים, אנו עונים: אבל יש לנו רק אחד מכל סוג...

יש הסבורים שיש סתירה בין ילדים רבים לבין האפשרות לתת לכל ילד את המשאבים ותשומת הלב הדרושים, אך כאב לעשרה וסבא טרי ממש לנכד ראשון, אומר כך: הדבר הטוב ביותר שקרה לנו בחיינו הם הילדים שלנו.

כל ילד הוא יהלום, שאנחנו מוכנים לעשות הכול למענו. כל אחד מהם נותן לנו סיבה מחדש לחיות. כן, יש אתגרים, יש לילות בלי שינה וכו', אבל האושר לראות את הילדים גדלים והנחת שהם מסייבים - מפצים על הכול. הילדים הם המתנה היקרה ביותר שהעניק לנו הבורא.

כל אדם רוצה לעשות משהו משמעותי בחיים, שישאיר חותם אמיתי. ואין דבר משמעותי מלהביא

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

אפשר לשנות את השם?

(ואף לא שם לועזי המקובל בקהילות ישראל).

על כן אין לשמוע למי שמייצעים לאנשים בסיטונות לשנות את שמם או את שמות ילדיהם, ומתיימרים לקבוע ש"השם אינו מתאים על-פי הקבלה"...

אם בכל זאת מחליטים לשנות את השם, עושים זאת בעלייה לתורה של האדם עצמו או של אחד מקרוביו, שלאחריה אומרים 'מי שבירך...' ומברכים אותו בשמו החדש. כמרכן יש האומרים תפילות מיוחדות לכך. כשעושים כן, השם החדש נקבע מייד. בשינוי שם בדרכים אחרות, נקבע השם לאחר קריאתו במשך שלושים יום. שם שאינו בשימוש כלל (אף אם ניתן בלידה) - אינו נחשב.

מקורות: ר"ה טז, יומא לחב. פגב. שו"ע אה"ע סי' קכט ונו"כ. שלחן מנחם כרך ה (יו"ד ח"ב) סי' קיט ואג"ק כב עמ' קלג. טעמי המנהגים עמ' קה, וש"נ.

שאלה: האם אפשר לשנות את שמו של אדם כדי שיהיה לו יותר מזל?

תשובה: מהתורה שבכתב ושבעל-פה ברור ששמו של אדם הוא בעל חשיבות רבה. התנא רבי מאיר היה מגלה את תכונות נפשו של האדם על-פי שמו. בכתבי האריז"ל נאמר, שאותיות שמו של האדם הן "צינור החיים, המחבר את הנשמה עם הגוף".

לכן על-פי מנהג ישראל והדרכת גדולי ישראל, אין לשנות או להוסיף שם בלי צורך גדול. עושים זאת לחולה מסוכן, כי "שינוי השם קורע גזר דין". גם אז רק מוסיפים לו שם (בעל משמעות של רפואה וישועה, כמו רפאל, חיים וכדומה) לפני שמו הקודם (למשל אם שמו יעקב, קוראים לו 'חיים-יעקב'). כמרכן לעיתים משנים שם למי שאין לו שם יהודי כלל

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: באין חנית, גם מטאטא הוא כלי משחית. ובהעדר הספסל העשוי קרש – בניהו מחליף אותו, במסירת נפש. יוליוס כמעט מצליח לנצח, ואז הגיע הסוף השמח

יוליוס מתגיר...

לדרכי... אנא, עשו עמי לפניכם משורת הדין, בטרם אמות מצפאון.

החברים שמעו את הדברים, ויאיר לחש: "אין אמונה בגויים..." גזעון דחק והכניס את הספסל כראוי, בין הדלת ובין הקיר שממול. הילדים נשמו לרוחה. עכשו, בעקרון, הם יכולים להסתלק.

בניהו עדין לא סים. "טוב, יוליוס!", הפתיע את הרומאי. "נראה כי דובר אמת אתה. הנה אנחנו זזים ואתה יוצא בנחת והולך עמנו לבית המדרש להתגיר שם בדת וכדיו. הבט עכשו מבצע לסדק וראה, איש מאתנו לא נותר ליד הדלת!"

הילדים התרחקו, צופים במתח אל הסדק הצר. עיניו השחורות של הרומאי הציצו משם בחטף, ואז, ברגע שהבחין כי אכן הילדים אינם חוסמים עוד את הדלת, התרחק חזרה אל תוף החדר, התכופף והרים מן הרצפה חפץ ארוך וצר...

"ראיתם?", נודעק יאיר, שהיה היחיד שהצליח להבחין בדבר. "הוא הרים מן הרצפה חרב ארוכה וחדה! גם כן גר צדק... שקרן שפמותו!"

יוליוס הסתער עכשו בששון אל הדלת וחרבו שלופה בידו, משכנע לחלוטין כי ברגע הבא הוא בחוץ, משסע לגזרים את הילדים החצופים, אלא ש... הדלת לא

נפתחה!

הוא הטיל את כל משקל גופו על הדלת עד שפמעט נקע את כתפו. "שקרנים!", הצטנח בראשו, כשתפס כי הולך שולל.

"אתה, לפחות, דובר אמת משלם!", גחך באזניו בניהו מעבר לדלת, "כי אכן בדברך פן קיום, ולעולם לא תאכל עוד שפנים. גם לא כל מאכל אחר... באו, חברים!", פנה אל חבריו, "סורו נא מעל אהל האיש הרשע הזה, ונשובה ונלכה לבית המדרש".

בתחושת הודיה להשם חזרו הנערים לתלמודם. בלילה לא הצליח מונבו להרדם, פו, הבא להרגה השכם והרגה, אך עתה, הן לא נשקפת מיוליוס הפלוא שום סכנה. האם מתר להניחו למות בצמא? והוא קם ועשה מעשה...

בניהו התרומם בקשי מן הקרקע וחש היטב כיצד כל עצמותיו תאמרנה: השם, מי כמוד! אלו היו החברים מאחרים בדקה, הוא כבר היה, חלילה, מתקפל והרומאי היה מצליח לפרץ החוצה מלא רגשי נקם, ואז... השם ירחם!

הוא הביט בחבריו העומדים צופים במרוח הצר ונלחצים תחת דחיפותיו העזות של הקצין הרומאי וחי. יאיר הצנום עמד שם בתוך, נושם בקשי ומלמל: "במקום לחיה, בניהו, רוצו וזרו אותם שיביאו כבר את ה...".

הוא לא הספיק לסיים את המשפט כשפיו נבלם בכפו של בניהו. "ש...ש...", רמז לו בניהו בתקף.

הנה הספסל מגיע!", לחש והצביע על קבוצת גזעון שקרבה זה עתה לשטח והספסל בדיה. בניהו סמך כלם לשחק, וקרץ לחברים. "נעשה לו עכשו מבחן קטן".

"מה תעשה, הקצין הרומאי, אם נזוז הצדה ונשחרר אותה?", קרא אל האסיר בקול. הלחץ על הדלת פסק בבת אחת. יוליוס התמלא תקווה. "אני לא אעשה כלום!", ילל, "אני מבטיח, אני נשבע! רק אלף לי לדרכי".

"ואיך נאמין לך?", הקשה בניהו, "הרי הלכה היא, בידוע שעשו שונא לעקב; גוי שונא יהודי!". "אז לא אהיה גוי עוד; אהיה יהודי!", צרח יוליוס. "כן! מרגע זה אני יהודי! לא אכל עוד שפנים, אלמד תורה כל היום, ובהפסקות אלחם אתכם נגד הרומאים... בהן צדקי! רק שחרוני ואלכה

דבר התורה שלי

תפקידו של יהודי

התינוק משה נולד בבית משלם מבחינה רוחנית. אביו, עמרם, היה גדול הדור, ואמו, יוכבד, היתה בתו של לוי בן-יעקב. כאשר משה נולד "נתמלא הבית כלו אורה", אור של קדשה.

אבל כל זה השתנה מן הקצה אל הקצה כאשר התינוק משה נלקח לביתו של פרעה, שבו גדל והתחנך. רש"י מספר שכאשר משה גדל, פרעה מנה אותו למנהל ביתו. כדי למלא את התפקיד משה היה צריך להפיר את חקמת מצרים ואת החיים בארמון של פרעה.

אבל אז יוצא משה מהארמון וקורה דבר מלא. התורה מספרת: "ויצא אל אחיו וירא בסבלתם". משה רואה את הסבל של אחיו היהודים, והצער שלהם נוגע ללבו. הוא מודה אתם ומרגיש שתף לכאבם של העבדים האמללים.

משה הוכיח שהוא מוכן להתמסר למען בני עמו, כאשר ראה מצרי מכה איש עברי, משה הרג אותו. הוא ידע שבמעשהו הוא מסכן את עצמו, וכך אכן קרה – משה נאלץ לברח ממצרים; אבל הוא היה מוכן לסכן את עצמו כדי להציל יהודי שני.

מה אנחנו לומדים מכך? שאפילו יהודי שגדל בתנאים רוחניים לא טובים, ואפילו אם נלקח בשבי בהיותו תינוק וכלל לא קבל חנוכה יהודי, הרי ברגע שנוצר קשר כלשהו בינו לבין עם ישראל – הוא מסוגל אפילו למסור את נפשו בעבור הקדוש ברוך הוא ועם ישראל.

את הכוח לכה אנו מקבלים ממשנה רבנו, שנקרא 'רועה נאמן' של עם ישראל. כשם שהוא הבין ברגע אחד מה תפקידו – גם אנחנו מסוגלים לכה.

(על פי תורת מנחם, כרך טג, עמ' 40)

מה רבו מעשיה' ה'

התפי ששכח לעוף

לפני שנים רבות, בני-זילנד הרחוקה, טיל תפי שמנמן וכבד בתוך הצמחיה הסבוכה. צעדיו היו אטיים, פיהו לתפי שאיננו ממחר לשום מקום, וגם איננו מפחד משום דבר - אין טורפים באי שמאמים עליו.

בהעדר אויבים, שכח התפי במרוצת הזמן את כשר התעופה שלו. הגוזלים לא למדו מהוריהם כיצד מפעילים את הכנפיים, ועד מהרה נהפך הקאקאפו לתפי היחיד בעולם שאיננו יודע לעוף.

ואולם כאשר בני-האדם החלו להתגורר בני-זילנד הביאו אתם חתולים ובעלי-חיים אחרים שהחלו לטרוף את התפי חסר יכולת המעוף. גם בני-האדם צדו אותו, עד שכמעט נכחד. כיום יש בכל העולם רק כמאתים וחמשים פרטים של הקאקאפו. כל תפי מסמן ונמצא במעקב של ארגונים המבקשים להצילו מהכחדה.

הקאקאפו מושוטט בלילות ומנמנר בין עצים לסלעים. כנפיו הקצרות באות בכליזאת לידי שמוש, ליציב גופו ולמניעת נפילות. אחרי הפל הוא שוקל בארבעה קילוגרמים, ולא ממלץ לו לפל ולקבל מכה מסלע חד.

צבעו הירקרק עוזר לו מאוד להסוות את עצמו בתוך הצמחיה. עקר שעות הפעילות שלו הן בלילה. לקאקאפו רגלים חזקות במיוחד, והוא יוצא למסעות של חפוש מזון, שבהם הוא מסגל לטפס במעלה גבעה עד שלוש מאות מטרים וחזרה. כדי לתקשר עם תכים אחרים הוא משמיע קולות נמוכים, שנשמעים אפילו עד מרחק של חמשה קילומטרים.

בטבע מסגל הקאקאפו להאריך ימים ולחיות ששים שנה. בשבי הוא שורר חדשים ספורים בלבד, אלא אם כן מגדלים אותו ממחים, בתנאים הקרובים ביותר לטבע.

תקציר: הפליף הגדול, השליט בגדד, אינו מצליח להרדם ומחליט לטפס אל גג הארמון הפרהיב כדי לצפות בכוכבים. שם הוא פוגש את האסטרונום האישי שלו, שלא מפיסיק להתחנף אליו...

חבר בפתה מרגיז אותה, וממש מתחשק לה לתת לו כמה מכות טובות. עצר! חכמינו אמרו שמי שמרים יד על חברו להכותו, אפילו לא הבהר - נקרא רשע. יש דרכים אחרות לפתור בעיות; לא מכות.

הלכה בשבוע

הבאת חיים כמענה לנטילת חיים

עזה בבית. בתי הייתה אמורה להתחתן מייד אחרי החגים השנה, ואולם החתן שלה, יהונתן דויטש הי"ד – שלחם בכל גזרות המלחמה, בצפון ובדרום, ובכלל זה ביום הטבח בשמחת תורה – נרצח בפיגוע ירי בבקעת הירדן. האירוע שבר אותנו. מה שנותן לי כוחות לקום בבוקר, היא ההכרה שאני עוסק בהצלת חיים. המרצחים נטלו מאיתנו חיים – ואנחנו עסוקים בהבאת חיים.

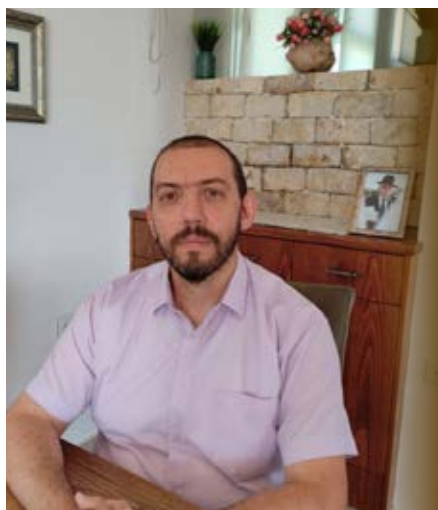
יד לחיים. בתוך הפעולות להנצחתו של יהונתן פתחנו מרפאה בירושלים בתחום הפרייז, שזו מומחיות העל שלי. המרפאה מסייעת לזוגות להגשים את חלומם. יהונתן לא זכה להביא חיים לעולם, ואנחנו מביאים בשמו חיים, להנצחתו.

הזמנה לברית. כל זוג שטרם זכה לחבוק פרי בטן הוא סיפור מיוחד לעצמו. בסייעתא דשמיא אנחנו זוכים לראות פירות במקרים רבים. אנחנו רק השליחים של הקב"ה. רבים מזמינים אותנו לברית, ובכל פעם זה מרגש ומשמח מחדש.

אושר. הבאת חיים לעולם זו הבאת שמחה ואושר. תקופת ההמתנה ללידה נהפכה בשנים האחרונות לתקופה של לחץ וחשש. זה לא אמור להיות כך. זו צריכה להיות תקופה של שמחה ואושר, לקראת הכנסת אור וחיים לביתכם.

חיים לעולם. הד"ר שושהיים עם תינוק שנולד בעקבות פעילותו הרפואית

כעשר שנים הד"ר יונתן שושהיים מייעץ לזוגות בהבאת חיים לעולם ופעיל באגודת 'אפרת'. בעקבות טלטלה כואבת שפקדה את המשפחה הוקמה מרפאה להבאת חיים חדשים

בדרכו של האב. הד"ר יונתן שושהיים במרפאה, על רקע תמונת אביו

החלטות, אני עושה זאת. הדעה הבסיסית שלנו, גם במקרים של גיל מבוגר, אומרת, שאם אין סיבה חד-משמעית – לעולם אין לומר 'לא' לרצון להביא חיים חדשים לעולם. אבא תמיד אמר שההחלטה בסופו של דבר נתונה בידי ההורים. הוא רק מניח לפנייהם את הדברים כמות שהם.

ילודה. בעת האחרונה פורסם שמספר אזרחי הארץ עומד על עשרה מיליון. זה כמו בן 'טוב מאוד', אבל צריך שיהיה 'עוד יותר טוב'... את אגודת 'אפרת' הקים ניצול השואה הרשל פינגנבוים, בשאיפה לשקם את עם ישראל אחרי השואה, על-ידי עידוד הילודה היהודית. אנחנו צריכים לעשות הכול שעם ישראל יגדל.

משפחה. גם תקופת הקורונה וגם המלחמה גרמו לאנשים להעריך יותר את המשפחתיות. אנשים כיום צמאים ליותר חיי משפחה, והדבר בהחלט בא לידי ביטוי ברצון להביא חיים חדשים לעולם.

מלחמה. כשהתחילה המלחמה, היה חשש שאולי זה יביא לירידה בילודה, אבל המציאות הוכיחה שההפך קרה: חדרי הלידה, בכל הארץ, עמוסים לעייפה ברוך השם. זה מבטא את רצון החיים שלנו. דווקא בעיתות צרה העם היהודי בוחר בחיים.

הכאב. לפני חמישה חודשים עברנו טלטלה

תעודת זהות. הד"ר יונתן שושהיים (46), מומחה בפוריות, מיילדות וגניקולוגיה. בנו של הד"ר אלי שושהיים ע"ה, יו"ר אגודת 'אפרת', המסייעת בהבאת ילדים לעולם. משמש ראש המחלקה הרפואית באגודה. יליד ירושלים וכיום תושב עפרה.

אבא. את האגודה שניהל אבא הכרנו מגיל קטן מאוד. כל הבית שלנו גויס לפעילות זו, ובמיוחד לקראת שבת שמות, שבה מסופר על המיילדות העבריות. סייענו לאבא בהדרכת בולים, בסגירת מעטפות, ברשימות כתובות, ובכל דבר שיכולנו. כשבגרנו, הצטרפנו לאבא להרצאות ברחבי הארץ. כיום, כל אחד מהאחים זוכה להמשיך ולסייע – אחד בתחום המשוב והתכנות, שני בתחום המשפטי, ואני בתחום הרפואי. גיסנו, ר' חגי גולדשמיט, שהיה יד ימינו של אבא בחייו, זוכה לנהל את האגודה ביד רמה.

רפואה. גדלנו בבית שעולם הרפואה היה מאוד נוכח בו. כל אחי התנדבו במד"א בצעירותם. אני למדתי רפואה ובחרתי להתמחות בתחום המאפשר לי להעניק ייעוץ רפואי במצבים סבוכים, שבהם מתעוררות שאלות על הבאת הילד לעולם.

דילמות. ההתמחות הרפואית שלי מביאה אליי זוגות רבים להתייעצות. כשצריך לחבר אותם לסמכות רבנית שתסייע בקבלת

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסני השוק מחסני השוק

הרשת המובילה בישראל לטחינת מילוי

מבצעים בכל מחיר